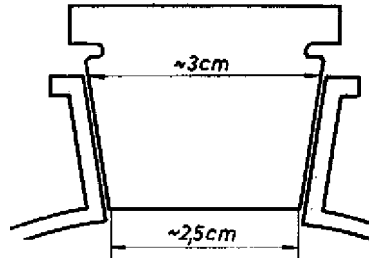

A lezárt üvegben az éter fölött levegőnek és az éter telített gőzének keveréke van. Ha étert öntünk ki az üvegből, az étergőzőket is kiöntjük. Így közvetlenül a lezárás után az üvegben az éter felett közel légköri nyomású levegő található, étergőz itt alig van.

A rendszer egyensúlyra törekszik, így az éter párolog, hogy felette az étergőz telített legyen. (Az éter telített gőzének parciális nyomása 20°C -on ~ 440 torr.) Az üveg belsejében így létrejövő túlnyomás megemelheti a dugót. Ekkor levegő és étergőz áramlik ki az üvegből. A körülményektől függően a dugó többször is megemelkedhet, míg az üvegben a levegő parciális nyomása annyira lecsökken, hogy a telített étergőz nyomásával együtt sem tudja újra megemelni a dugót.

Becsüljük meg számszerűleg is a fellépő erőket!

Az enyhén kúpos dugó (l. az ábrát) étergőzzel érintkező részének átmérője $\sim 2,5$ cm, a külső légtérrel érintkező részének átmérője ~ 3 cm, a dugó súlya ~ 60 p. A légnyomás a dugóra $(3\text{ cm}/2)^2 \cdot \pi \cdot 760\text{ torr} = 7070$ p erővel hat, így a dugó megemeléséhez legalább ~ 7130 p erő kell. Az üveg belsejében kialakuló legnagyobb nyomás $760\text{ torr} + 440\text{ torr}$ lehet, így a dugóra ható emelő erő legnagyobb értéke ~ 7760 p. Ez tehát megemelheti a dugót, ha az nincs nagyon beszorítva az üvegbe.

Frankó Ferenc (Szombathely, Nagy Lajos Gimn., IV. o. t.)

Megjegyzés. Kiöntéskor az üveg száján étercseppek maradhatnak, melyek a dugó visszahelyezése után a dugó és az üveg szája között elpárologva tovább könnyíthetik a dugó megemelését.

Pénzes Gyula (Szolnok, Versegly F. Gimn., III. o. t.)